

Teet Reier
teet.reier@aripaev.ee

“Kui me aastal 2004 oma ümmarguse kodu rajamist alustasime, polnud vähemalt meie kuulnud ega näinud, et Eestimaal midagi sarnast oleks püstitatud,” meenutavad majaomanikud Kairit ja Marek Soobik.

Autor lisab siin, et ka arhitektide Urmas Muru ja Peeter Pere ümmargune vaskmaja kerkis Tabasallu samal aastal. Ja maailmas on ümmargusi eluhooneid, jättes kõrvalle keskaegsete kindluste tornid, püstitatud juba eelmise sajandi algupoolel.

Rõhk kvaliteedil

Sise- ja väliskujunduse on pererahvas suures osas oma jõududega teinud. “Tegelikult oli meil ühe sisekujundajaga isegi kokkulepe täiesti olemas, aga kuna temal kulus kõigele nii kohutavalt palju aega ja tulemus oli visa tulema, otsustasime ise hakka-ma saada,” naerab Marek.

Ning lisab, et nagu seda ikka juhtub, kui majas juba sees elad, siis mõnele i-le täppide panemine võib võtta aastaid, aga lõpuks saab ta ikkagi tehtud.

“Eks selline majakuju oli mul juba 80ndate keskelt meeles mõlkunud, oli vaid vaja kohta, aega ja raha, et mõtet teoks teha,” räägib pikka aega ehitajaametit pidanud Marek.

Tema sõnul saigi esimese aastaga majakarp katuse alla. “Väikeplokkidest laotud välisseinad said omale murtud dolomiidist kuue ja sisseinad kaeti savikrohviga,” lisab ta.

Selle maja juures ongi materjalivalikul pandud rõhk kvaliteedile ja naturaalsusele. Kivist välisilmel pehmen-davad puitakende triibud ja puidust vihmaveesüsteem.

“Aknatriibu suurem klaaspind valgustab alumist, kõrgemat korrust, ülemised väiksemad aknad on ülemise korruse tarbeks,” selgitab Marek. Ning lisab, et kui nii

mõnigi võiks arvata, et sellise tornelamu katusekatteks võiks sobida ainult kivi, siis oma maja juures eelistas ta hoopis laastkatust. “Panime majale laastkatuse, kuna see on kerge ja laastu on ümarale vormile lihtne paigaldada,” räägib Marek. Ning lisab, et ka vihmaveesüsteem sai valitud just seepärast puidust, et midagi muud ei oleks sellele eramule sobinud.

Sama katte on saanud ka autovarjualusena ja panipaikadena kasutatav abihoone.

Kui nüüd hoone sisupoolt kaema asuda, siis alumise korruse pimedama poole, ehk siis need ruumid, kuhu päike meie kliimas enamasti paista et taha, moodustavad avar esik ja trepihall ning katlale ja tehnosüsteemidele eraldatud ruum.

Päikesepoolsele küljele mahuvad aga kuni katuseni avatud köök ja elutuba. Sisseinu katavad erinevat värvi ja kiudu bambustapeedid, välissein on kaetud savikrohviga ning majas on rohkesti kasutatud puit-, metall-, klaas- ja kividetaile.

Esikutrepist pääseb teisele korrusele, kus läbi kahe korruse ulatuva avaruse on magamistubade vahele sobitatud kena metallpiirdega siseterrass.

Terrassilt avaneb kena ja sugugi mitte peadpööriv vaade köögis tehtavale. Avatus jätkub ka terrassilt magamistuppa suundudes. Ruumijagajana on siin kasutatud mosaiigilaadset klaasseina.

“Toonitud klaas lubab vabalt magamistoast välja vaadata, kui aga köögis õhtul tuli põleb, siis sisse enam ei näe,” selgitab Marek. Ning mainib, et eks see klaassein ikka sellepärast tehtud sai, et temal kui hilisel ärkajal oleks hommikul voodist hea ülevaade sellest, kuidas naine köögis askeldab.

Vahetub maakodu vastu

Pererahvas tunnistab, et mõtted ja soovid muutuvad elu jooksul ning tuleb teha valikuid. “Meie valikuks sai maakodu, mille korrastami-

► Oleme harjunud, et traditsiooniline Eesti eramu on kandiline fungusugemetega majakarp, aga nagu näha, saab ka teisiti.

► Maja ümarad vormid on saanud eeskujuks ka kõrvalhoone ehitusel. Loomulikult on ka sellel laastkatust.